

गणः । कवचधारिवोद्गमः । इत्यमरः । २ ।
८ । ईदं ॥

कावारं, स्त्री, (कं जलं व्याहृत्यतीति । आ + वृ +
अण् ।) प्रैवल् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कावारी, स्त्री, (कावार + डीप्) । ढगादिच्छत्रम् ।
तत्पर्यायः । जङ्गमकुटी २ भ्रमकुटी ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

काटकाः, पुं, (कुत्सितः कट इव ईषत् कट इव वा ।
कोः कादेशः ।) कुक्कुटः । चक्रवाकः । पीतमस्तक
पक्षी । इति विश्वमेदिनी ॥

कावेरं, स्त्री, (कास्य सूर्यस्येव आ ईषत् वेरं ऋजं
यस्य । ज्योतिर्मयत्वात् तथात्वम् ।) कुङ्कुमम् । इति
जटाधरः ॥ (कुङ्कुमशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)

कादेरी, स्त्री, (कं जलमेव वेरं शरीरं । तस्येयम् ।
“तस्येदम्” । ४।३।२० । इति चण् । डीप् ।)

नदीविशेषः । इत्यमरः । १ । १० । ३५ ॥ (यथा,
महाभारते ३ । ८५ । २२ ।

“ततो गच्छेत् कावेरीं वृतामभरसां गणैः ।
तत्र खाला नरो राजन् गोसहस्रफलं लभेत्” ॥

इयं हि सद्वाज्रेः मलयपर्वतस्य च सानुसन्नि-
कटस्था । इति रघुः ॥ कुत्सितं अपवित्रं वेरं
शरीरं यस्याः । कोः कादेशः ।) वेश्या । हरिजः ॥

इति मेदिनी ॥

कार्यं, स्त्री, (कवेरिदं कर्म भावे वा । अच् ।) यशः ।
इति मेदिनी ॥ रसयुक्तवाक्यम् । यथा,—

“वाक्यं रसात्मकं कार्यं दोषालस्यपकर्षकाः ।
उत्कर्षहेतवः प्रोक्ता गणालङ्काररीतयः” ॥

यथा प्रत्येकं लक्षणानि लिख्यन्ते । तच्चादौ वाक्य-
लक्षणं यथा,—

“वाक्यं स्याद्योग्यताकाङ्क्षासत्तियुक्तः पदोच्चयः” ॥
रसलक्षणं यथा,—

“विभावेनानुभावेन व्यक्तः सच्चारिणा तथा ।
रसतामेति रत्यादिः स्थायी भावः सचेतसाम्” ॥

दोषलक्षणं यथा,—
रसापकर्षका दोषास्ते पुनः पञ्चधा भवताः ।
पदे तदंशं वाक्यार्थं सम्भवन्ति रसेऽपि यत्” ॥

गुणलक्षणं यथा,—
“सम्याङ्गलमात्रस्य धर्माः शैथिल्यदयो यथा ।
गुणा माधुर्यमोहोऽथ प्रसाद इति ते त्रिधा” ॥

अलङ्कारलक्षणं यथा,—
“गन्तव्ययोग्यस्य गे धर्माः शोभातिशयिनः ॥
संसादीनुपकुर्वन्तोऽलङ्कारान्तेऽङ्गदादियत्” ॥

शैथिल्यलक्षणं यथा,—
“पदमधटनारीतिरङ्गसंस्थाविशेषवत् ।
उपकर्षं संसादीनां सा पुनः स्यात्तनुर्विधा ।
देवर्मा चाथ गौडी च पाञ्चाली नाटिका तथा” ॥

इति साहित्यदर्पणम् ॥ * । तत् कार्यं त्रिविधं
धनिगुणीभूतव्यङ्ग्यविशेषेन । तत्राद्यस्य लक्षणम् ।
“इदमुक्तमविशेषिणि व्यङ्ग्यं वाच्यान् धनिर्धुः
कथितः” । द्वितीयस्य लक्षणम् ।

“अवादीनि गुणीभूतव्यङ्ग्यं व्यङ्ग्यं तु सप्रकम्” ॥
तृतीयस्य लक्षणम् ।

“अवादीनि गुणीभूतव्यङ्ग्यं व्यङ्ग्यं तु सप्रकम्” ॥
तृतीयस्य लक्षणम् ।

“अवादीनि गुणीभूतव्यङ्ग्यं व्यङ्ग्यं तु सप्रकम्” ॥
तृतीयस्य लक्षणम् ।

“अवादीनि गुणीभूतव्यङ्ग्यं व्यङ्ग्यं तु सप्रकम्” ॥
तृतीयस्य लक्षणम् ।

“अवादीनि गुणीभूतव्यङ्ग्यं व्यङ्ग्यं तु सप्रकम्” ॥
तृतीयस्य लक्षणम् ।

“शब्दचित्रं वाच्यचित्रमव्यञ्जं त्ववरं स्मृतम्” ।
इति काव्यप्रकाशः ॥

“एतेषां विवरणानि तत्तच्छब्दे द्रष्टव्यानि” ॥
काव्यः, पुं, (कवेः भृगोरपत्यं पुमान् इति “कुर्वन्दिभ्यो
ण्यः” ४ । २ । १५१ । इति ण्यः । यच् इति केचित् ।)

शुकाचार्यः । इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते
१ । सम्भवपर्वणि ७६ । ६ ।

“जिगीषया ततो देवा वज्रिरेऽङ्गिरसं मुनिम् ।
पौरहित्येन याज्यत्वे काव्यं तूशनसं परे” ॥

तामसमन्तरीयवृष्टिर्विशेषः । यथा, मार्कण्डेये
७४ । ५६ ।

“ज्योतिर्धामा एयुः काव्यस्यैवोऽभिर्बलकस्तथा ।
पीवरस्य तथा ब्रह्मन् सप्त सप्तर्षयोऽभवन्” ॥

काव्यचौरः, पुं, (काव्यस्य चौर इव । अन्यरचितकाव्यस्य
स्वीकृत्येन प्रख्यापकत्वात् तस्य तथात्वं बोध्यम् ।)

चन्द्रेरुणः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
काव्या, स्त्री, (कववर्णने क्लृप्तिगाने च । बाह्वलका-
दित्वात् ण्यत् । टाप् च । पूतनाया हि वाक्-
विलासविन्यासादिना गारीणां मनो मोहयित्वा
तन्मो प्रिश्रुनाल्लभ्य नाशकारितया तथात्वं बो-
ध्यम् ।) पूतना । बुद्धिः । इति मेदिनी ॥

काश ऋ उ धृतौ । कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
व्यक-सेट् ।) ऋ अचकाशत् । उ काशते चन्द्रः ।
दन्त्यान्त इति केचित् । इति दुर्गादासः ॥

काश य उ ऋ उ धृतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा-
व्यात्म-अक-सेट् ।) य उ काशते । उ काशित्वा
काशः । ऋ अचकाशत् । इति दुर्गादासः ॥

काशः, पुं स्त्री, (काशते दीप्यते शोभते इति यावत् ।
काश उ दीपौ + पचाद्यच् ।) ढगाभेदः । केश्या
इति भाषा । इति मेदिनी ॥ (यथा रघुः ४ । १७ ।

“पुण्डरीकातपत्रसं विकसत् काशचामरः ।
ऋतुर्विडम्बयामास न पुनः प्राप तच्छिरम्” ॥)

तत्पर्यायः ॥ इत्युगन्ध २ पोटगलः ३ । इत्यमरः ।
२ । ४ । १६२ ॥ काशः ४ । इति भरतः ॥ काशी ।

५ । इति मुकुटादयः ॥ काशा ६ । इति नयना-
नन्दः ॥ वायुसेतुः ७ काशेक्षुः ८ अमरपुष्पकः ९ ।

इति रत्नमाला ॥ काशकः १० वनहासकः ११ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ इत्यारिः १२ काकेक्षुः १३

इक्षुरः १४ इक्षुकाण्डः १५ शरदः १६ सित-
पुष्पकः १७ नादेयः १८ दर्भपत्रः १९ लेखनः २०

काण्डकाण्डकः २१ कच्छलकारकः २२ । अस्य
गुणाः । शिशिरत्वम् । गौक्षत्वम् । रुचिकारित्वम् ।

पित्तदाहनाशित्वम् । तृप्तिबलशुक्रकारित्वम् । अम-
शोषकपापहत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ कण्ठक-
ण्डयनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ तत्पर्यायगुणाः ।

“काशः काकेक्षुरक्षितः स स्यादक्षिरसस्तथा ।
इत्यालिकेक्षुगन्धा च तथा पोटगलः स्मृतः ॥

काशः स्यान्मधुरस्निग्धः सादृपकि हिमः सरः ।
सुत्रस्तुकाभ्रमदाश्चस्तयपित्तजनरोगजित्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥
काशः, पुं, (केन जलेन कफात्मकेन व्यग्रते व्याप्यते-
ज्व । क + अच् + अयिकर्म्म घञ्) ज्वरम् ।

इति शब्दरत्नावली ॥ खनामस्यातरोगविशेषः ।
काशी इति भाषा । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तत्-
पर्यायः । क्षवधुः २ काशिका ३ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ काशः ४ । इत्यमरः । २ । ४ । १६२ ॥ कासयति
कुत्सितशब्दं कारयति कासः । काश्चक्षुः कुशब्दे
अन्तात् पचाद्यच् कासो दन्त्यान्तः । काश शब्दे
इत्यस्मात् अन्तात् पचाद्यच् काशस्तालव्यान्तश्च ।
शालूरकाशशब्दश्च इत्युगन्धे । दन्त्यान्तव्यान्तमध्ये
पाठात् ।

“वाराणस्यां भवेत् काशी क्षवधौ नाढ्ये क्षिया” ।
मिति तालव्यान्तं रभसः । इति तट्टीकायां
भरतः ॥ * । तस्य निदानं यथा,—
धन्वन्तरिस्वाच ।

“आशुकारी यतः काशः स एवातः प्रवक्ष्यते ।
पञ्च काशाः स्मृता वातपित्तश्लेष्मज्वरक्षयैः ॥
क्षययोपेक्षिताः सर्वे जलिनश्चोत्तरोत्तरम् ।
तेषां भवित्वात् रूपं कण्ठे कण्डूरोचकः ॥
शुक्लकाशस्य कण्ठं तत्राधो विहितोऽविजः ।
ऊर्ध्वं प्रवृत्तः प्राण्योरस्तस्मिन् कण्ठे च संवृजन् ॥
शिरः श्रोतांसि संपूर्य ततोऽङ्गान्युत्क्षिपन्ति च ।
क्षिपन्निवाक्षिणी पृष्ठमुरः पार्श्वं च प्रीडयन् ॥
प्रवर्त्तते स वक्त्रेण भिन्नकाशोपमध्वनिः ।
हृत्पार्श्वोरः शिरःशूलमोहदोभस्वरक्षयान् ॥
करोति शुक्लकाशश्च महावेगवज्रा खनम् ।
सोऽङ्ग हर्षा कफं शुष्कं कृच्छ्रान्मुक्तोऽस्तं व्रजेत् ॥
पित्ताक्षु पीताक्षिकता तिल्लासत्वं ज्वरो भ्रमः ।
पित्ताक्षुममनं ढगा वैख्यं धूमको मदः ॥
प्रवतं काशवेगे च ज्योतिषामिव दर्शनम् ।
कफादुरोऽल्परुद्धहृदयं क्षिपितं गुरु ॥
कण्ठे प्रलेपदमनं पीनसच्छर्द्दरोचकः ।
रोमहर्षघनखिगमश्लेष्मणश्च प्रवर्जन् ॥
युद्धाद्यैः साहसैस्तेजैः सेवितैरयथाबलम् ।
उरस्थान्तद्वितो वायुः पित्ते चानुगतो बली ॥
कुपितः क्रुते काशं कफं तेन सशोणितम् ।
पीतश्यावच्च शुष्कश्च ग्रथितं क्षणितं वज्र ॥
क्षीवेत् कण्ठेन वज्रता विभिन्नैव चोरसा ।
सूक्ष्मीभिरिव तीक्ष्णाभिसूक्ष्मामनेन शूलिना ॥
पर्वभेदज्वरश्चासद्यो वैख्यकम्पवान् ।
पारावत इवोत्कृजन् पार्श्वशुली ततोऽस्य च
कफाद्यैर्वसनं पतित्वं वर्णश्च हीयते ।
क्षीणस्य साहस्युत्पलं श्यावपृष्ठकटीग्रहः ॥
वायुप्रधानाः कुपिता घातवो राजयक्ष्मणः ।
कुर्वन्ति यद्वायतनैः काशं क्षीवेत् कफं ततः ॥
पूतिपूयोपमं पीतं विषं हरितलोहितम् ।
लुप्यते तुद्यत इव हृदयं पचतीव च ॥
अकस्मादुष्णं शीतेच्छा बद्धान्शित्वं वलक्षयः ।
स्निग्धपद्मवत्तत्वं श्रीमद्वर्णनञ्चता ॥
ततोऽस्य क्षयरूपाणि सर्वाण्यविर्भवन्ति च ।
इत्येवं क्षयजः काशः क्षीणानां देहनाशनः ॥
याप्यो वा वनिनः तद्वत् क्षतजोऽपि नवो च तौ ।
सिथितसामपि सामर्थ्यात् साध्यादौ च पृथक्क्रमः ॥
मिश्रायाप्यासु ये सर्वे भ्रमः स्थविरस्य च ।